# QURAN ( FINNISH )

## 9 - AT-TAUBAAH (Katumuksen suura)

1. TÃ¤mÃ¤ on Jumalan ja HÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤Ã¤nsÃ¤ (julistama) vastuuvapaus niiden pakanain suhteen, joiden kanssa te (muslimit) olette tehneet sopimuksen.

2. Kulkekaa sentÃ¤hden maassa vapaasti neljÃ¤ kuukautta ja tietÃ¤kÃ¤Ã¤, ettÃ¤ olette Jumalan ulottuvilla sekÃ¤ ettÃ¤ Jumala saattaa uskottomat hÃ¤peÃ¤Ã¤n.

3. TÃ¤mÃ¤ on Jumalan ja HÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤Ã¤nsÃ¤ julistus ihmisille suuren toivioretken pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, ettÃ¤ Jumalaa ei sido kosketus pakanain kanssa, samoin kuin se ei sido HÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤stÃ¤nsÃ¤kÃ¤Ã¤n. Ja jos kÃ¤Ã¤nnytte (HÃ¤nen puoleensa), on se teille parhaaksi, jos kuitenkin kÃ¤Ã¤nnÃ¤tte selkÃ¤nne, niin tietÃ¤kÃ¤Ã¤, ettette voi vÃ¤lttÃ¤Ã¤ Jumalaa! Ja julista niille, jotka eivÃ¤t usko, sanoma tuskallisesta rangaistuksesta,

4. lukuunottamatta niitÃ¤ monijumalaisia, joiden kanssa olette tehneet sopimuksen, kun he eivÃ¤t ole millÃ¤Ã¤n rikkoneet teitÃ¤ vastaan eivÃ¤tkÃ¤ auttaneet ketÃ¤Ã¤n muuta teitÃ¤ vastaan. TÃ¤yttÃ¤kÃ¤Ã¤ siis sopimuksenne heidÃ¤n kanssaan mÃ¤Ã¤rÃ¤aikaan asti. Jumala totisesti rakastaa kunniantuntoisia.

5. Mutta kun pyhÃ¤t kuukaudet ovat kuluneet, niin vuodattakaa pakanain verta missÃ¤ tahansa heitÃ¤ tapaattekin. Ahdistakaa ja piirittÃ¤kÃ¤Ã¤ heitÃ¤ ja vÃ¤ijykÃ¤Ã¤ heitÃ¤ kaikkialla, mutta jos he kÃ¤Ã¤ntyvÃ¤t (oikeaan Jumalan uskoon), rukoilevat ja antavat almut, niin pÃ¤Ã¤stÃ¤kÃ¤Ã¤ heidÃ¤t menemÃ¤Ã¤n. Jumala on totisesti anteeksiantava ja armollinen.

6. Ja jos joku monijumalaisista anoo suojaasi, niin suo se hÃ¤nelle, kunnes hÃ¤n saa kuulla Herran sanan. SenjÃ¤lkeen anna hÃ¤nen pÃ¤Ã¤stÃ¤ turvaan. SillÃ¤ he ovat ihmisiÃ¤, jotka eivÃ¤t (parempaa) tiedÃ¤.

7. Miten voisi Jumalaa ja HÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤stÃ¤Ã¤n sitoa sopimus pakanain kanssa? Paitsi niiden, joiden kanssa olette tehneet sopimuksen pyhÃ¤n temppelin seutuvilla. Ja niin kauan kuin he pysyvÃ¤t (sopimukselle) uskollisina, on teidÃ¤nkin pysyttÃ¤vÃ¤ uskollisina heitÃ¤ kohtaan. Jumala totisesti rakastaa hurskaita.

8. Kuinka? Jos he saisivat teistÃ¤ voiton, eivÃ¤t he vÃ¤littÃ¤isi ystÃ¤vyyssuhteestÃ¤ eikÃ¤ sopimuksesta kanssanne. Puheellaan koettavat he olla mieliksenne, mutta heidÃ¤n sydÃ¤mensÃ¤ ovat kuitenkin teitÃ¤ vastaan, ja suurin osa heistÃ¤ on jumalattomia.

9. MitÃ¤ttÃ¶mÃ¤stÃ¤ hinnasta he ovat luopuneet Jumalan tunnusmerkeistÃ¤ ja estelevÃ¤t (muita) Jumalan tieltÃ¤; kauheita ovat totisesti heidÃ¤n tekonsa.

10. He eivÃ¤t pidÃ¤ lukua sukulaisuudesta eivÃ¤tkÃ¤ liittosopimuksesta uskovaisten kanssa, sillÃ¤ he ovat niitÃ¤, jotka (liitot) rikkovat.

11. 11 . Mutta jos he kÃ¤Ã¤ntyvÃ¤t (Jumalan alamaisiksi), rukoilevat ja antavat sÃ¤Ã¤detyt almut, ovat he uskonveljiÃ¤nne. Ja Me selvitÃ¤mme tunnusmerkkimme ihmisille, joilla on ymmÃ¤rrystÃ¤.

12. Mutta jos he sopimuksenteon jÃ¤lkeen rikkovat valansa ja pilkkaavat teitÃ¤ uskonne vuoksi, niin taistelkaa sellaisten uskottomien johtomiehiÃ¤ vastaan - heille eivÃ¤t totisesti valat mitÃ¤Ã¤n merkitse - jotta he luopuisivat puuhistaan.

13. Miksi ette taistelisi ihmisiÃ¤ vastaan, jotka ovat rikkoneet valansa ja aikoneet karkoittaa lÃ¤hettilÃ¤Ã¤n, etenkin kun he ovat ensimmÃ¤isinÃ¤ aloittaneet (vihollisuudet). PelkÃ¤Ã¤ttekÃ¶ heitÃ¤? Onhan kuitenkin Jumala paremmin ansainnut sen, ettÃ¤ te HÃ¤ntÃ¤ pelkÃ¤Ã¤tte, jos olette oikeauskoisia.

14. Taistelkaa heitÃ¤ vastaan, Jumala rankaisee heitÃ¤ teidÃ¤n kÃ¤dellÃ¤nne ja saattaa heidÃ¤t hÃ¤peÃ¤Ã¤n; HÃ¤n auttaa teitÃ¤ vastustaessanne heitÃ¤ ja parantaa oikeauskoisten rinnat.

15. Ja HÃ¤n poistaa vihan heidÃ¤n sydÃ¤mistÃ¤Ã¤n, sillÃ¤ Jumala sÃ¤Ã¤lii ketÃ¤ tahtoo; Jumala on tietÃ¤vÃ¤, viisas.

16. Vai arveletteko tulevanne hylÃ¤tyiksi ennenkuin Jumala ehtii erottaa, ketkÃ¤ joukostanne taistelivat eivÃ¤tkÃ¤ tunnustaneet ystÃ¤vikseen ketÃ¤Ã¤n muuta kuin Jumalan, HÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤Ã¤nsÃ¤ ja oikeauskoiset? Ja Jumala tuntee tekonne.

17. Monijumalaisten (pakanain) ei sovi kÃ¤ydÃ¤ Jumalan temppelissÃ¤, koska heidÃ¤n epÃ¤uskonsa todistaa heitÃ¤ vastaan. Turhiksi osoittautuvat heidÃ¤n tekonsa, ja tulessa saavat he ikuisesti olla.

18. Jumalan temppelissÃ¤ saa vain se kÃ¤ydÃ¤, joka uskoo Jumalaan ja viimeiseen pÃ¤ivÃ¤Ã¤n ja harjoittaa rukoilemista ja antaa sÃ¤Ã¤dettyjÃ¤ almuja eikÃ¤ pelkÃ¤Ã¤ ketÃ¤Ã¤n muuta kuin Jumalaa; siksi nÃ¤mÃ¤ ovat niitÃ¤, jotka saavat toivoa olevansa johdatuksen omia.

19. PidÃ¤ttekÃ¶ juomaveden antamista toivioretkelÃ¤isille, pyhÃ¤kÃ¶n rakentamista (tai siellÃ¤ kÃ¤ymistÃ¤) samanarvoisena kuin uskoa Jumalaan ja viimeiseen pÃ¤ivÃ¤Ã¤n ja taistelua Jumalan retkellÃ¤? EivÃ¤t ne ole samanarvoisia Jumalan silmissÃ¤, eikÃ¤ Jumala johda vÃ¤Ã¤rintekijÃ¶itÃ¤.

20. Ne, jotka uskovat ja lÃ¤htevÃ¤t kodeistaan liikkeelle ja panevat alttiiksi omaisuutensa ja elÃ¤mÃ¤nsÃ¤ Jumalan asian puolesta, saavuttavat korkeamman asteen Jumalan luona; nÃ¤mÃ¤ ovat voitollisia.

21. HeidÃ¤n Herransa julistaa heille ilosanoman laupeudestaan, mielisuosiostaan ja huvipuutarhoista, joissa he tulevat olemaan ikuisesti autuaita,

22. jÃ¤Ã¤den sinne ainiaaksi, Jumalan luona on totisesti suuri palkinto.

23. Te, jotka uskotte, Ã¤lkÃ¤Ã¤ ottako isiÃ¤nne ja veljiÃ¤nne ystÃ¤viksenne, jos he rakastavat epÃ¤uskoa enemmÃ¤n kuin uskoa, sillÃ¤ se teistÃ¤, joka heihin liittyy, kuuluu vÃ¤Ã¤rintekijÃ¶ihin.

24. Sano: Â»Jos isÃ¤nne, poikanne, veljenne, vaimonne, omaisenne, hankkimanne omaisuus ja kauppa, jonka pysÃ¤htymistÃ¤ pelkÃ¤Ã¤tte, sekÃ¤ asunnot, joihin olette mieltyneet, ovat teille rakkaampia kuin Jumala ja HÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤Ã¤nsÃ¤ ja taistelu HÃ¤nen asiansa puolesta, niin odottakaa, kunnes Jumala tulee ja sanoo sanansa. SillÃ¤ Jumala ei pidÃ¤ uppiniskaisista.Â»

25. Totisesti Jumala on auttanut teitÃ¤ jo monella taistelukentÃ¤llÃ¤ ja Honain pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, kun ylpeilitte monilukuisuudestanne, joka kuitenkaan ei auttanut teitÃ¤ vÃ¤hÃ¤Ã¤kÃ¤Ã¤n; ja maa tuli teille ahtaaksi laajuudestaan huolimatta; ja te kÃ¤Ã¤nnyitte pakoon.

26. Silloin lÃ¤hetti Jumala tyyneytensÃ¤ lÃ¤hettilÃ¤Ã¤lle ja oikeauskoisille, HÃ¤n lÃ¤hetti sotajoukkoja, joita te ette nÃ¤hneet, ja rankaisi uskottomat. TÃ¤mÃ¤ on uskottomien palkka.

27. Sen jÃ¤lkeen armahtaa Jumala kenet tahtoo, sillÃ¤ Jumala on anteeksiantava, armollinen.

28. Te, jotka uskotte, katsokaa, miten monijumalaiset ovat kokonaan saastaisia. Siksi Ã¤lkÃ¤Ã¤ salliko heidÃ¤n lÃ¤hestyÃ¤ pyhÃ¤Ã¤ temppeliÃ¤ tÃ¤mÃ¤n sopimusvuoden jÃ¤lkeen. Ja, jos sentÃ¤hden pelkÃ¤Ã¤tte kÃ¶yhtyvÃ¤nne, on Jumala runsaudessaan ajoissa huolehtiva teistÃ¤, jos HÃ¤n tahtoo; Jumala on totisesti tietÃ¤vÃ¤, viisas.

29. Taistelkaa niitÃ¤ vastaan, jotka, vaikka ovat saaneet Kirjoituksen, eivÃ¤t usko Jumalaan eivÃ¤tkÃ¤ viimeiseen pÃ¤ivÃ¤Ã¤n, eivÃ¤t pyhitÃ¤ sitÃ¤, minkÃ¤ Jumala ja HÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤Ã¤nsÃ¤ ovat selittÃ¤neet pyhÃ¤ksi, eivÃ¤tkÃ¤ tunnusta totista uskontoa, taistelkaa, kunnes he auliisti maksavat veronsa ja tunnustavat alistuvansa.

30. Juutalaiset sanovat: Â»Esra on Jumalan poikaÂ», ja kristityt sanovat: Â»Messias on Jumalan poikaÂ». TÃ¤tÃ¤ he hokevat suullaan. He jÃ¤ljittelevÃ¤t niitÃ¤, jotka ennen olivat uskottomia. Jumalan ynseys heitÃ¤ rasittakoon! Kuinka ovatkaan he etÃ¤Ã¤ntyneet!

31. Paitsi Jumalaa ovat he ottaneet herroikseen kirjanoppineensa ja munkkinsa, samaten Messiaan, Marian pojan, vaikka heidÃ¤n tuli palvella vain yhtÃ¤ ainoata Jumalaa. Ei ole muuta Jumalaa kuin HÃ¤n. Ylistetty ... 

32. MielellÃ¤Ã¤n he puhaltaisivat sammuksiin Jumalan valon, mutta Jumala ei hellitÃ¤ ennenkuin on saattanut valonsa tÃ¤ydelliseksi, vaikka uskottomat nÃ¤rkÃ¤styisivÃ¤tkin.

33. Juuri HÃ¤n on lÃ¤hettÃ¤nyt sanansa julistajan ja tÃ¤mÃ¤n mukana johdatuksensa sekÃ¤ totuuden uskonnon, asettaakseen sen jok'ainoan muun uskonnon yli, vaikka se Jumalattomia nÃ¤rkÃ¤styttÃ¤Ã¤.

34. Te, jotka uskotte, katsokaa! Monet kirjanoppineet ja munkit kuluttavat ihmisten omaisuutta vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤ tehden sekÃ¤ kÃ¤Ã¤ntÃ¤vÃ¤t muita Jumalan tieltÃ¤. Niille, jotka haalivat kultaa ja hopeaa eivÃ¤tkÃ¤ kÃ¤ytÃ¤ sitÃ¤ Jumalan asian hyvÃ¤ksi, julista tuskallista tuomiota

35. sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin nÃ¤mÃ¤ aineet hehkuvat helvetin tulessa ja niillÃ¤ heidÃ¤n otsaansa, kylkiinsÃ¤ ja selkÃ¤Ã¤nsÃ¤ painetaan polttomerkki: Â»TÃ¤mÃ¤n te olette hankkineet itsellenne. Maistakaa nyt, mitÃ¤ olette koonneet!Â»

36. Katso, kuukausien luku Jumalan luona on kaksitoista, niinkuin Jumala mÃ¤Ã¤rÃ¤si sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin HÃ¤n loi taivaat ja maan. NeljÃ¤ niistÃ¤ on pyhitetty: tÃ¤mÃ¤ on oikea uskonto. Siksi Ã¤lkÃ¤Ã¤ turmelko itseÃ¤nne niiden aikana, ja taistelkaa pakanoita vastaan, kuten he taistelevat teitÃ¤ kaikkia vastaan. Ja tietÃ¤kÃ¤Ã¤, ettÃ¤ Jumala on niiden kanssa, jotka hartautta harjoittavat.

37. Pyhitetyn kuukauden lykkÃ¤Ã¤minen on vain epÃ¤uskon pÃ¤ivien venyttÃ¤mistÃ¤; tÃ¤mÃ¤n kautta uskottomat joutuvat harhaan. He selittÃ¤vÃ¤t sen luvalliseksi toisena vuonna, ja toisena taas julistavat pyhitetyksi, saadakseen riittÃ¤vÃ¤n luvun kuukausia, jotka Jumala on mÃ¤Ã¤rÃ¤nnyt ja pyhittÃ¤nyt; nÃ¤in sallivat he sen, minkÃ¤ Jumala on kieltÃ¤nyt. He kaunistelevat pahat tekonsa, mutta Jumala ei anna johdatustaan uskottomille ihmisille.

38. Te, jotka uskotte! Miksi te niin kiinteÃ¤sti maahan juututte, kun teitÃ¤ kÃ¤sketÃ¤Ã¤n lÃ¤htemÃ¤Ã¤n Jumalan retkelle? Oletteko enemmÃ¤n mieltyneitÃ¤ tÃ¤mÃ¤n maailman elÃ¤mÃ¤Ã¤n kuin tulevan? TÃ¤mÃ¤n maailman mukavuus on vain vÃ¤hÃ¤pÃ¤tÃ¶istÃ¤ verrattuna tulevaan.

39. Jos ette lÃ¤hde Jumalan retkelle, HÃ¤n on langettava teille tuskallisen tuomion ja valitseva sijaanne toisen kansan, ettekÃ¤ te kykene vahingoittamaan HÃ¤ntÃ¤ vÃ¤hÃ¤Ã¤kÃ¤Ã¤n. SillÃ¤ Jumala pystyy tekemÃ¤Ã¤n kaikki halunsa mukaan.

40. Jos te ette auta hÃ¤ntÃ¤ (Muhammedia), niin on Jumala kuitenkin jo antanut hÃ¤nelle apunsa, kun uskottomat karkoittivat hÃ¤net erÃ¤Ã¤n toisen kanssa ja nÃ¤mÃ¤ kaksi olivat luolassa ja hÃ¤n sanoi toverilleen: Â»AlÃ¤ murehdi, onhan Jumala totisesti kanssamme!Â» Silloin Jumala vuodatti tyvenen rauhansa hÃ¤nen mieleensÃ¤ ja vahvisti hÃ¤ntÃ¤ nÃ¤kymÃ¤ttÃ¶min sotajoukoin, ja HÃ¤n teki uskottomain sanan mitÃ¤ttÃ¶mÃ¤ksi; mutta Jumalan sana pysyy ylinnÃ¤; Jumala on mahtava, viisas.

41. LÃ¤htekÃ¤Ã¤ retkelle, kevyesti ja myÃ¶s raskaasti aseistetut, ja pankaa alttiiksi varallisuutenne ja henkenne Jumalan asian hyvÃ¤ksi! TÃ¤mÃ¤ on parasta teille, jospa sen vain tietÃ¤isitte.

42. Jos olisi ollut tarjolla kyllin helppo saalis ja lyhyt retki, he olisivat varmaan seuranneet sinua, mutta retki nÃ¤ytti heistÃ¤ liian pitkÃ¤lti. He vannovat vielÃ¤ Jumalan nimeen: Â»Jos olisimme kyenneet, olisimme varmasti lÃ¤hteneet kanssasi.Â» He turmelevat sielunsa, ja Jumala tietÃ¤Ã¤, ettÃ¤ he ovat todella valehtelijoita.

43. Jumala antakoon sinulle anteeksi! Miksi annoit heille luvan jÃ¤Ã¤dÃ¤ jo ennenkuin sinulle selvisi, ketkÃ¤ puhuivat totta, ja opit tuntemaan valehtelijat?

44. Jotka uskovat Jumalaan ja viimeiseen pÃ¤ivÃ¤Ã¤n, eivÃ¤t pyydÃ¤ sinulta lupaa olla panematta alttiiksi omaisuuttansa ja henkeÃ¤nsÃ¤. Jumala tuntee ne, jotka hartaasti palvelevat HÃ¤ntÃ¤.

45. Ainoastaan ne pyytÃ¤vÃ¤t sinulta lupaa, jotka eivÃ¤t usko Jumalaan eivÃ¤tkÃ¤ viimeiseen pÃ¤ivÃ¤Ã¤n ja joiden sydÃ¤met ovat tÃ¤ynnÃ¤ epÃ¤ilyÃ¤; epÃ¤ilyksessÃ¤Ã¤n horjuvat he sinne tÃ¤nne.

46. Jos he olisivat halunneet lÃ¤hteÃ¤ retkelle, he olisivat varmasti ryhtyneet varusteluihin, mutta Jumalalle oli vastenmielinen heidÃ¤n lÃ¤htÃ¶nsÃ¤ ja HÃ¤n teki heidÃ¤t hitaiksi, ja heille sanottiin: Â»JÃ¤Ã¤kÃ¤Ã¤ niiden luokse, jotka paikoillaan pysyvÃ¤t!Â»

47. Jos he olisivat lÃ¤hteneet teidÃ¤n kanssanne, he eivÃ¤t olisi muuta lisÃ¤nneet kuin huolianne ja kohentaneet keskuudessanne eripuraisuutta, ja joukossanne olisi ollut heitÃ¤ kuuntelevia. Jumala tuntee vÃ¤Ã¤rintekijÃ¤t.

48. YrittivÃ¤thÃ¤n he jo aikaisemmin kiihoittaa riitoihin ja hautoivat juonia sinua vastaan, kunnes totuus tuli ilmi ja Jumalan mÃ¤Ã¤rÃ¤ykset astuivat voimaan, vaikka he olivat sitÃ¤ vastaan.

49. HeidÃ¤n joukossaan on erÃ¤s, joka sanoo: Â»Salli minun jÃ¤Ã¤dÃ¤ pois, Ã¤lÃ¤kÃ¤ kiusaa minua!Â» EivÃ¤tkÃ¶ juuri he ole jo langenneet kiusaukseen? Totisesti helvetti on nielevÃ¤ uskottomat.

50. Jos sinulle kÃ¤y hyvin, se vihastuttaa heitÃ¤, ja jos sinulle sattuu vastoinkÃ¤yminen, sanovat he: Â»Me katsoimme eteemme jo ennakoltaÂ», ja he kÃ¤Ã¤ntÃ¤vÃ¤t selkÃ¤nsÃ¤ ja iloitsevat.

51. Sano: Â»Meille ei tapahdu mitÃ¤Ã¤n muuta, kuin minkÃ¤ Jumala on meille sÃ¤Ã¤tÃ¤nyt. HÃ¤n on meidÃ¤n suojelijamme. HÃ¤neen uskovaiset luottakoot!Â»

52. Sano: Â»Ette te odota meille muuta, kuin jompaakumpaa kahdesta parhaimmasta asiasta.Â» Ja me odotamme, ettÃ¤ Jumala on teille lÃ¤hettÃ¤vÃ¤ kÃ¤rsimyksen joko suoraan tai meidÃ¤n kÃ¤siemme kautta. Antakaa siis ajan nÃ¤yttÃ¤Ã¤; kyllÃ¤ me odotamme niinkuin tekin!

53. Sano: Â»Uhratkaa omastanne tahtoen tai tahtomattanne, ei sitÃ¤ teiltÃ¤ milloinkaan oteta vastaan. Totisesti te olette jumalatonta vÃ¤keÃ¤.Â»

54. Ei kuitenkaan ole muuta, mikÃ¤ estÃ¤Ã¤ ottamasta vastaan heidÃ¤n osuuttansa kuin se, ettÃ¤ he eivÃ¤t usko Jumalaan ja hÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤Ã¤seensÃ¤, ovat hitaita rukoilemaan ja suorittavat osuutensa vastahakoisesti.

55. Ã„lÃ¤ siis ihmettele heidÃ¤n rikkauksiaan Ã¤lÃ¤kÃ¤ heidÃ¤n lapsiaan. Jumala tahtoo vain rangaista heitÃ¤ maallisella elÃ¤mÃ¤llÃ¤ ja antaa heidÃ¤n henkensÃ¤ lÃ¤hteÃ¤ heidÃ¤n ollessaan uskottomia.

56. He vannovat Jumalan nimeen kuuluvansa teihin, mutta he eivÃ¤t kuulu teihin, vaan ovat ihmisiÃ¤, jotka osoittautuvat pelkureiksi.

57. Jos he vain olisivat lÃ¶ytÃ¤neet jonkun suojan tai luolan tai piilopaikan, he olisivat kÃ¤Ã¤ntyneet pakoon ja rientÃ¤neet sinne mitÃ¤ suurimmalla kiireellÃ¤.

58. Ja heistÃ¤ ovat lÃ¤htÃ¶isin ne, jotka moittivat sinua almujen takia. Jos heille niitÃ¤ annat, he ovat tyytyvÃ¤isiÃ¤, mutta ellet heille niitÃ¤ anna, niin he tuota pikaa nÃ¤rkÃ¤styvÃ¤t.

59. Jospa he tyytyisivÃ¤t siihen, mitÃ¤ Jumala ja HÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤Ã¤nsÃ¤ ovat heille antaneet, ja sanoisivat: Â»Jumalassa on meille yltÃ¤kyllin, Jumala antaa meille pian hyvyydestÃ¤Ã¤n, kuten HÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤Ã¤nsÃ¤kin. Jumalaanhan me luotamme.Â»

60. Almut ovat vain kÃ¶yhiÃ¤ ja puutteessa olevia varten, sekÃ¤ niille, jotka toimivat hyvÃ¤ntekevÃ¤isyyden palveluksessa; myÃ¶s niitÃ¤ varten, joiden sielut on voitettava (Jumalan) rakkauteen; edelleen orjien ja velkaorjien lunnaiksi; avustukseksi Jumalan retkelle ja niinikÃ¤Ã¤n maankulkijalle. TÃ¤mÃ¤ on Jumalan sÃ¤Ã¤tÃ¤mÃ¤ velvollisuus, sillÃ¤ Jumala on kaikkitietÃ¤vÃ¤, viisas.

61. HeidÃ¤n joukossaan on niitÃ¤, jotka panettelevat profeettaa ja sanovat: Â»HÃ¤n on herkkÃ¤uskoinenÂ». Sano: Â»Se hÃ¤n on teidÃ¤n parhaaksenne, hÃ¤n uskoo Jumalaan ja luottaa oikeauskoisiin. HÃ¤n armahtaa niitÃ¤ teistÃ¤, jotka uskovat.Â» Mutta niitÃ¤, jotka panettelevat Jumalan lÃ¤hettilÃ¤stÃ¤, kohtaa tuskallinen rangaistus.

62. TeidÃ¤n edessÃ¤nne he vannovat Jumalan nimeen teidÃ¤t tyydyttÃ¤Ã¤kseen, mutta parempi olisi, ettÃ¤ he tyydyttÃ¤isivÃ¤t Jumalaa ja HÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤stÃ¤nsÃ¤ olemalla uskovaisia.

63. EivÃ¤tkÃ¶ he tiedÃ¤, ettÃ¤ ken tahansa vastustaa Jumalaa ja HÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤stÃ¤Ã¤n, sitÃ¤ totisesti odottaa tuli ja helvetti, jonne hÃ¤n jÃ¤Ã¤ ainaiseksi. TÃ¤mÃ¤ on suuri hÃ¤peÃ¤.

64. Ulkokullatut pelkÃ¤Ã¤vÃ¤t, ettÃ¤ heitÃ¤ vastaan julkaistaan suura, joka paljastaa heidÃ¤n sydÃ¤mensÃ¤. Sano: Â»Pilkatkaa vain, kyllÃ¤ Jumala on toteuttava sen, mitÃ¤ te pelkÃ¤Ã¤tte!Â»

65. Jos heiltÃ¤ kyselet, he varmaan vastaavat: Â»Me vain juttelimme ja laskimme leikkiÃ¤Â». Sano: Â»Jumalastako ja HÃ¤nen tunnusmerkeistÃ¤Ã¤n sekÃ¤ lÃ¤hettilÃ¤Ã¤stÃ¤Ã¤nkÃ¶ te teitte pilkkaa?Â»

66. Ã„lkÃ¤Ã¤ puolustelko itseÃ¤nne. Olettehan vajonneet epÃ¤uskoon senjÃ¤lkeen kuin olitte uskossa. Jos me annammekin anteeksi osalle teistÃ¤, niin rankaisemme toista osaa, koska he ovat rikollisia.

67. Ulkokullatut, sekÃ¤ miehet ettÃ¤ naiset, ovat kaikki samankaltaisia. He rohkaisevat tekemÃ¤Ã¤n pahaa ja ehkÃ¤isevÃ¤t hyvÃ¤n tekemisen sekÃ¤ kieltÃ¤vÃ¤t kÃ¶yhÃ¤ltÃ¤ almun. He eivÃ¤t vÃ¤littÃ¤neet Jumalasta, ja siksi HÃ¤n ei vÃ¤litÃ¤ heistÃ¤. Totisesti ulkokullatut ovat tottelemattomia.

68. Jumala on varannut ulkokullatuille, sekÃ¤ miehille ettÃ¤ naisille, samoin kuin uskottomille helvetin tulen olinpaikaksi. SiinÃ¤ on heille kylliksi. Jumalan tuomio on heidÃ¤n pÃ¤Ã¤llÃ¤Ã¤n, ja heille kuuluu ikuinen tuska,

69. niinkuin toisille ennen teitÃ¤, jotka olivat vÃ¤kevÃ¤mmÃ¤t kuin te ja joilla oli enemmÃ¤n rikkautta ja lapsia. Aikanaan he

nauttivat osastaan; niin tekin nautitte omasta osastanne hetken, kuten ne, jotka ennen teitÃ¤ nauttivat. Ja te puhutte turhia niinkuin hekin puhuivat. Sellaisia ovat ne, joiden tyÃ¶t ovat menneet hukkaan tÃ¤ssÃ¤ maailmassa ja tulevassa. Sellaisia ovat ne, jotka hÃ¤viÃ¶Ã¶n joutuvat.

70. EikÃ¶ kertomus heidÃ¤n edeltÃ¤jistÃ¤Ã¤n ole tullut heidÃ¤n tietoonsa - Nooan ja Aadin ja Thamuudin kansasta, Aabrahamin kansasta, Midianin asukkaista ja tuhoutuneista kaupungeista? Heille lÃ¤hetetyt profeetat tulivat heidÃ¤n luokseen tuoden selvÃ¤t todistukset. SillÃ¤ Jumala ei tehnyt vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤ heille, vaan he itse tekivÃ¤t itselleen vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤.

71. Uskovaiset, miehet ja naiset, ovat toinen toistensa liittolaisia; he rohkaisevat hyvÃ¤n tekemiseen ja kieltÃ¤vÃ¤t tekemÃ¤stÃ¤ pahaa; ja he harjoittavat hartautta sekÃ¤ antavat sÃ¤Ã¤dettyjÃ¤ almuja, ja he tottelevat Jumalaa ja HÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤stÃ¤Ã¤n. He ovat niitÃ¤, joille Jumala osoittaa laupeukensa. Katso, Jumala on vÃ¤kevÃ¤, viisas.

72. Jumala on varannut uskovaisille, miehille ja naisille, puutarhoja, joiden liepeillÃ¤ purot solisevat ja joissa he iÃ¤ti saavat oleskellÃ¤ - Eedenin puutarhojen siunattuina asukkaina. Ja suurin kaikesta on Jumalan mielisuosio; se on korkein saavutus.

73. Oi, profeetta, taistele uskottomia ja ulkokullattuja vastaan, ole ankara heitÃ¤ kohtaan. HeidÃ¤n viimeinen asuntonsa on oleva helvetti, onneton mÃ¤Ã¤rÃ¤npÃ¤Ã¤.

74. He vannovat Jumalan nimeen, etteivÃ¤t ole mitÃ¤Ã¤n vÃ¤Ã¤rÃ¤Ã¤ puhuneet. Kuitenkin he todella puhuivat epÃ¤uskon sanoja ja olivat uskottomia omaksuttuaan Islaamin. He suunnittelivat hankkivansa sellaista, mitÃ¤ eivÃ¤t kyenneet saavuttamaan; eivÃ¤tkÃ¤ he muuta tavoitetta lÃ¶ytÃ¤neet, paitsi ettÃ¤ Jumala sekÃ¤ HÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤Ã¤nsÃ¤ heitÃ¤ armostaan rikastuttaisivat. Parempi heille olisi, jos he kÃ¤Ã¤ntyisivÃ¤t, mutta jos he luopuvat, niin Jumala langettaa heille tuskallisen tuomion tÃ¤ssÃ¤ maailmassa ja tulevassa, eikÃ¤ heillÃ¤ ole suojelijaa eikÃ¤ auttajaa tÃ¤mÃ¤n maan pÃ¤Ã¤llÃ¤.

75. HeidÃ¤n joukossaan on niitÃ¤, jotka ovat tehneet liiton Jumalan kanssa: Â»Jos HÃ¤n antaa meille suosiotaan, niin me totisesti harjoitamme armeliaisuutta ja hyviÃ¤ tekoja.Â»

76. Mutta kun HÃ¤n antoi heille suosiotaan, he tulivat itariksi ja kÃ¤Ã¤ntyivÃ¤t penseÃ¤sti pois.

77. Siksi antaa HÃ¤n ulkokultaisuuden pysyÃ¤ heidÃ¤n sydÃ¤missÃ¤Ã¤n siihen pÃ¤ivÃ¤Ã¤n saakka, jolloin he kohtaavat HÃ¤net, koska he pettivÃ¤t Jumalaa siinÃ¤, mitÃ¤ HÃ¤nelle olivat luvanneet, ja koska he olivat valehtelijoita.

78. EivÃ¤tkÃ¶ he tiedÃ¤, ettÃ¤ Jumala tuntee heidÃ¤n salaisuutensa ja vehkeilynsÃ¤ ja ettÃ¤ Jumala tietÃ¤Ã¤ kaikki salaiset asiat?

79. Jotkut ylenkatsovat sellaisia uskovaisia (muslimeja), jotka voittaakseen Jumalan armon antavat almuja, ja sellaisia, jotka eivÃ¤t voi muuta antaa kuin ruumiinsa tyÃ¶n, nÃ¤itÃ¤ he ivailevat; Jumala on ivaileva heitÃ¤ itseÃ¤Ã¤n. HeitÃ¤ odottaa tuskallinen tuomio.

80. PyydÃ¤ heille anteeksiantoa tai ole pyytÃ¤mÃ¤ttÃ¤; vaikka sinÃ¤ seitsemÃ¤nkymmentÃ¤ kertaa pyytÃ¤isit heille anteeksiantoa, ei Jumala heille anteeksi anna. SillÃ¤ he eivÃ¤t uskoneet Jumalaan ja HÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤Ã¤seensÃ¤, ja Jumala ei ohjaa uskottomia.

81. (RetkeltÃ¤) pois jÃ¤Ã¤neet istuivat ja iloitsivat Jumalan lÃ¤hettilÃ¤Ã¤n poissa ollessa eivÃ¤tkÃ¤ tahtoneet panna alttiiksi omaisuuttaan ja henkeÃ¤Ã¤n Jumalan asian puolesta. Ja he sanoivat: Â»AlkÃ¤Ã¤ lÃ¤htekÃ¶ tÃ¤llaisessa helteessÃ¤!Â» Sano: Â»Helvetin helle on vielÃ¤ hehkuvampi.Â» Jospa he sen vain kÃ¤sittÃ¤isivÃ¤t.

82. Naurakoot he hieman: ansaittuna palkkanaan he saavat vielÃ¤ paljon itkeÃ¤.

83. Jos Jumala sallii sinun palata heidÃ¤n joukkoonsa, ja he pyytÃ¤vÃ¤t sinulta lupaa lÃ¤hteÃ¤ retkelle, sano heille silloin: Â»Ette milloinkaan enÃ¤Ã¤ saa lÃ¤hteÃ¤ minun mukanani ettekÃ¤ taistella minun kanssani vihollista vastaan. TyydyittehÃ¤n ensimmÃ¤isellÃ¤ kerralla paikoillanne istumiseen. Istukaa siis edelleenkin kotiinjÃ¤Ã¤neiden kanssa.Â»

84. Ã„lÃ¤ milloinkaan rukoile heikÃ¤lÃ¤isen puolesta, joka kuolee, Ã¤lÃ¤kÃ¤ pysÃ¤hdy hÃ¤nen hautansa Ã¤Ã¤reen. Totisesti he eivÃ¤t uskoneet Jumalaan eivÃ¤tkÃ¤ HÃ¤nen sanansaattajaansa, ja he kuolivat, koska he olivat tottelemattomia.

85. Ã„lÃ¤ ihaile heidÃ¤n rikkauksiaan Ã¤lÃ¤kÃ¤ heidÃ¤n lapsiaan. Jumala tahtoo vain niillÃ¤ rangaista heitÃ¤ tÃ¤ssÃ¤ maailmassa, ja ettÃ¤ heidÃ¤n henkensÃ¤ lÃ¤htisi heidÃ¤n yhÃ¤ ollessaan uskottomia.

86. Kun maan pÃ¤Ã¤lle lÃ¤hetettiin nÃ¤in kuuluva suura: Â»Uskokaa Jumalaan ja taistelkaa HÃ¤nen sanansaattajansa rinnallaÂ», niin rikkaat heidÃ¤n joukossaan yhÃ¤ pyytÃ¤vÃ¤t sinulta lupaa jÃ¤Ã¤dÃ¤ pois ja sanovat: Â»Salli meidÃ¤n jÃ¤Ã¤dÃ¤ niiden

luokse, jotka pysyvÃ¤t alallaan.Â»

87. He ovat tyytyvÃ¤isiÃ¤ saadessaan jÃ¤Ã¤dÃ¤ kotona olevien pariin, ja heidÃ¤n sydÃ¤mensÃ¤ ovat sinetÃ¶idyt, niin ettÃ¤ he eivÃ¤t mitÃ¤Ã¤n kÃ¤sitÃ¤.

88. Mutta lÃ¤hettilÃ¤s, ja ne, jotka hÃ¤nen kanssaan uskovat, panevat alttiiksi omaisuutensa ja henkensÃ¤. Sellaisille ihmisille on kÃ¤yvÃ¤ hyvin, ja he ovat onnellisia.

89. Jumala on valmistanut heille puutarhat, joiden liepeillÃ¤ purot solisevat ja joissa he alati saavat asua. TÃ¤mÃ¤ on ylin onni.

90. ErÃ¤Ã¤t beduiineista keksivÃ¤t syitÃ¤ saadakseen luvan jÃ¤Ã¤dÃ¤ pois, ja ne, jotka kielsivÃ¤t Jumalan ja HÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤Ã¤nsÃ¤, pysyivÃ¤t kotona. HÃ¤n lÃ¤hettÃ¤Ã¤ pian tuskallisen tuomion niille, jotka olivat uskottomia.

91. NiitÃ¤ ei ole soimattava kotiinjÃ¤Ã¤misestÃ¤), jotka ovat heikkoja tai sairaita tai joilla ei ole mitÃ¤ uhrata, jos he vain ovat vilpittÃ¶miÃ¤ Jumalaa ja HÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤stÃ¤Ã¤n kohtaan. MyÃ¶skÃ¤Ã¤n hyvÃ¤Ã¤ tekeviÃ¤ kohtaan ei ole moitetta. Jumala on anteeksiantavainen, armoliinen.

92. Ei myÃ¶skÃ¤Ã¤n niitÃ¤ soimata, jotka tulivat luoksesi pyytÃ¤en sinua huolehtimaan heidÃ¤n varusteistaan ja joille sinÃ¤ vastasit: Â»Minulla ei ole, millÃ¤ teidÃ¤t retkelle varustaisin.Â» He kÃ¤Ã¤ntyivÃ¤t pois silmÃ¤t kyynelissÃ¤, suruissaan siitÃ¤, ettÃ¤ eivÃ¤t voineet hankkia tarvittavia varoja.

93. Moitetta on vain niitÃ¤ kohtaan, jotka pyytÃ¤vÃ¤t sinulta lupaa jÃ¤Ã¤dÃ¤ kotiin, vaikka ovat rikkaita. He ovat tyytyvÃ¤isiÃ¤ jÃ¤Ã¤dessÃ¤Ã¤n kotona pysyvien seuraan. Jumala on sinetÃ¶inyt heidÃ¤n sydÃ¤mensÃ¤ niin, ettÃ¤ he ovat tietoa vailla.

94. He puolustelevat itseÃ¤Ã¤n teidÃ¤n edessÃ¤nne, kun te palaatte heidÃ¤n luokseen. Sanokaa: Â»AlkÃ¤Ã¤ puolustelko itseÃ¤nne, me emme kuitenkaan teitÃ¤ usko. Jumala on jo meille ilmoittanut teidÃ¤n salaiset tarkoituksenne; HÃ¤n on oivaltava teidÃ¤n tekonne, ja samoin HÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤Ã¤nsÃ¤. Silloin te joudutte HÃ¤nen luokseen, joka tietÃ¤Ã¤ nÃ¤kymÃ¤ttÃ¶mÃ¤t yhtÃ¤ hyvin kuin nÃ¤kyvÃ¤isetkin asiat, ja HÃ¤n on osoittava teille teidÃ¤n tekonne.

95. He vannottavat teitÃ¤ Jumalan nimeen, kun te palaatte heidÃ¤n luokseen, olemaan heille kaunaa kantamatta. Senvuoksi jÃ¤ttÃ¤kÃ¤Ã¤ heidÃ¤t rauhaan. Totisesti he ovat saastaisia, ja heidÃ¤n olinpaikkansa on oleva helvetti heidÃ¤n tekojensa palkkana.

96. He vannottavat teitÃ¤ olemaan heihin tyytyvÃ¤isiÃ¤, mutta vaikka te olisittekin, niin Jumala ei totisesti voi olla tyytyvÃ¤inen tottelemattomiin ihmisiin.

97. Beduiinit ovat piintyneimpiÃ¤ epÃ¤uskoon ja ulkokultaisuuteen eivÃ¤tkÃ¤ ole taipuvaisia tuntemaan niitÃ¤ lakeja, jotka Jumala on julistanut lÃ¤hettilÃ¤Ã¤nsÃ¤ kautta. Jumala on kaikkitietÃ¤vÃ¤, viisas.

98. Muutamat beduiinit pitÃ¤vÃ¤t antiosuuksiaan sakkona ja odottavat onnen kÃ¤Ã¤ntyvÃ¤n teitÃ¤ vastaan. Heille itselleen on kÃ¤yvÃ¤ huonosti. Jumala kuulee ja tietÃ¤Ã¤ kaiken.

99. Mutta muutamat beduiinit uskovat Jumalaan ja viimeiseen pÃ¤ivÃ¤Ã¤n ja pitÃ¤vÃ¤t osuuksiaan keinona pÃ¤Ã¤stÃ¤ lÃ¤hemmÃ¤ksi Jumalaa ja saada HÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤Ã¤nsÃ¤ siunaukset. Katsokaa, totisesti he tÃ¤llÃ¤ tavoin pÃ¤Ã¤sevÃ¤t lÃ¤hemmÃ¤ksi. Jumala on sulkeva heidÃ¤t armoonsa. Totisesti, Jumala on anteeksiantavainen, armollinen.

100. Niihin, jotka ensimmÃ¤isinÃ¤ ja etumaisina jÃ¤ttivÃ¤t kotinsa, sekÃ¤ avustajiin ja niihin, jotka seurasivat heitÃ¤ hyvÃ¤n teossa, heihin kaikkiin Jumala on tyytyvÃ¤inen ja he ovat tyytyvÃ¤iset HÃ¤neen. HÃ¤n on valmistanut heille puutarhat, joissa purot solisevat ja joissa he saavat alati asua. TÃ¤mÃ¤ on ylin onni.

101. Beduiinien joukossa, jotka asuvat teidÃ¤n ympÃ¤rillÃ¤nne, on ulkokultaisia, samoin myÃ¶s kaupungin asukkaiden keskuudessa. He pysyvÃ¤t ulkokultaisuudessaan. Te ette tunne heitÃ¤, mutta me heidÃ¤t tunnemme. Me saatamme heidÃ¤t kahdesti kÃ¤rsimÃ¤Ã¤n, ja senjÃ¤lkeen heitÃ¤ kohtaa tuskallinen tuomio.

102. On myÃ¶s toisia, jotka tunnustavat syntinsÃ¤. He sekoittavat teon, joka on hyvÃ¤, toiseen, joka on paha. Jumala saattaa kÃ¤Ã¤ntÃ¤Ã¤ tÃ¤mÃ¤n heidÃ¤n hyvÃ¤kseen. Totisesti, Jumala on anteeksiantavainen, armollinen.

103. Ota vastaan uhrilahjoja heidÃ¤n varoistaan, ettÃ¤ voisit puhdistaa heidÃ¤t ja samalla vanhurskauttaa, ja siunaa heitÃ¤; totisesti sinun siunauksesi on heille onneksi. Jumala kuulee ja tietÃ¤Ã¤ kaiken.

104. EivÃ¤tkÃ¶ he tiedÃ¤, ettÃ¤ Jumala ottaa vastaan palvelijainsa katumuksen ja uhrilahjat? Ja ettÃ¤ Jumala on heltyvÃ¤inen, armollinen?

105. Sano: Â»Toimikaa! Jumala on nÃ¤kevÃ¤ tekonne, HÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤Ã¤nsÃ¤ ja uskovaiset nÃ¤kevÃ¤t samoin. Ja teidÃ¤t viedÃ¤Ã¤n pian HÃ¤nen luokseen, joka tietÃ¤Ã¤ nÃ¤kymÃ¤ttÃ¶mÃ¤t ja nÃ¤kyvÃ¤t, ja HÃ¤n osoittaa teille silloin teidÃ¤n tekonne.Â»

106. On toisia, jotka odottavat Jumalan kÃ¤skyÃ¤ siitÃ¤ riippumatta, saattaako HÃ¤n heidÃ¤t kÃ¤rsimÃ¤Ã¤n vai heltyykÃ¶ HÃ¤n heille; niin, Jumala on kaikkitietÃ¤vÃ¤, viisas.

107. Ja on niitÃ¤, jotka ovat rakentaneet temppelin saadakseen aikaan pahennusta ja epÃ¤uskoa ja epÃ¤sopua uskovaisten keskuudessa, vÃ¤ijytyspaikan niille, jotka ennen ovat taistelleet Jumalaa ja HÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤stÃ¤Ã¤n vastaan. Ja totisesti he tulevat vannomaan: Â»Me tarkoitimme vain hyvÃ¤Ã¤.Â» Mutta Jumala todistaa, ettÃ¤ he totisesti ovat valehtelijoita.

108. Ã„lÃ¤ milloinkaan esiinny siinÃ¤ temppelissÃ¤. Temppeli, joka ensimmÃ¤isestÃ¤ pÃ¤ivÃ¤stÃ¤ alkaen perustettiin Jumalan kunnioitukselle, ansaitsee totisesti paremmin, ettÃ¤ sinÃ¤ siinÃ¤ esiinnyt. SiinÃ¤ on miehiÃ¤, jotka halajavat tulla puhdistetuiksi, ja Jumala rakastaa puhtaita.

109. Kumpi on parempi, sekÃ¶, joka on laskenut perustuksensa Jumalaan ja HÃ¤nen mielisuosioonsa, vai sekÃ¶, joka on laskenut perustuksensa luhistuvalle partaalle, niin ettÃ¤ se hÃ¤nen kanssaan sortuu helvetin tuleen? Jumala ei ohjaa vÃ¤Ã¤rÃ¤mielisiÃ¤ ihmisiÃ¤.

110. Ja rakennus, jonka he ovat rakentaneet, ei ole heidÃ¤n sydÃ¤miensÃ¤ epÃ¤ilyÃ¤ poistava ennenkuin Jumala murtaa heidÃ¤n sydÃ¤mensÃ¤, sillÃ¤ Jumala on kaikkitietÃ¤vÃ¤, viisas.

111. Totisesti, Jumala on lunastanut uskovaisilta heidÃ¤n henkensÃ¤ ja omaisuutensa antamalla niiden korvaukseksi paratiisin puutarhan, joka on heitÃ¤ varten. He taistelevat Jumalan asian puolesta: he surmaavat ja heitÃ¤ surmataan, kuten HÃ¤n on sitovasti luvannut toorassa, evankeliumissa ja Koraanissa, ja kuka tÃ¤yttÃ¤Ã¤ uskollisemmin lupauksensa kuin Jumala? Olkaa siis onnelliset liittosopimuksestanne, jonka olette tehneet HÃ¤nen kanssaan. Juuri tÃ¤mÃ¤ on ylin onni.

112. Niille, jotka kÃ¤Ã¤ntyvÃ¤t Jumalan puoleen, niille, jotka palvelevat HÃ¤ntÃ¤, niille, jotka ylistÃ¤vÃ¤t HÃ¤ntÃ¤, niille, jotka parantavat, niille, jotka kumartuvat rukoilemaan, niille, jotka vaipuvat maahan, niille, jotka kÃ¤skevÃ¤t tehdÃ¤ hyvÃ¤Ã¤ ja kieltÃ¤vÃ¤t pahan tekemisen, ja niille, jotka suojelevat Jumalan lakeja - julista uskoville iloista sanomaa.

113. On hyÃ¶dytÃ¶ntÃ¤ profeetan ja uskovaisten rukoilla pakanoitten puolesta, vaikkapa he olisivat sukulaisiakin, senjÃ¤lkeen kuin nÃ¤ille on ilmoitettu, ettÃ¤ he ovat helvetin omia.

114. Kun Aabraham pyysi isÃ¤lleen anteeksiantoa, se tapahtui lupauksen takia, jonka oli hÃ¤nelle antanut. Mutta kun hÃ¤nelle oli ilmoitettu, ettÃ¤ hÃ¤nen isÃ¤nsÃ¤ oli Jumalan vihollinen, Aabraham lÃ¤hti pois hÃ¤nen luotaan. Totisesti, Aabraham oli hurskas ja lempeÃ¤.

115. Jumala ei tahdo saattaa ihmisiÃ¤ kadotukseen sen jÃ¤lkeen, kun HÃ¤n on heitÃ¤ ohjannut,ennenkuin HÃ¤n tekee heille selvÃ¤ksi, mitÃ¤ heidÃ¤n on varottava. Totisesti, Jumala tietÃ¤Ã¤ kaikki.

116. Totisesti, Jumala on olemassa. HÃ¤nelle kuuluvat taivasten ja maan valtakunnat, HÃ¤n antaa elÃ¤mÃ¤n ja HÃ¤n antaa kuoleman, ja paitsi Jumalaa teillÃ¤ ei ole muuta suojelijaa eikÃ¤ auttajaa.

117. Jumala on totisesti suosioliinen profeettaa ja niitÃ¤ kohtaan, jotka jÃ¤ttivÃ¤t kotinsa, sekÃ¤ auttajia kohtaan, jotka seurasivat hÃ¤ntÃ¤ ahdistuksen hetkenÃ¤, senjÃ¤lkeen kuin muutamien sydÃ¤met olivat luopumaisillaan hÃ¤nestÃ¤. Silloin HÃ¤n lÃ¤hestyi heitÃ¤, sillÃ¤ HÃ¤n on heitÃ¤ kohtaan rakastavainen, armollinen.

118. Samoin niitÃ¤ kolmea henkilÃ¶Ã¤ kohtaan, jotka nÃ¤mÃ¤ jÃ¤ttivÃ¤t taaksensa; jopa siinÃ¤ mÃ¤Ã¤rin, ettÃ¤ kun maa suuruudestaan huolimatta tuntui heistÃ¤ ahtaalta ja heidÃ¤n sielunsa olivat tuskaiset ja heille selvisi, ettei ollut muualla pakopaikkaa Jumalalta kuin HÃ¤nen ItsensÃ¤ luona, silloin HÃ¤n lÃ¤hestyi heitÃ¤, ettÃ¤ he olisivat kÃ¤Ã¤ntyneet HÃ¤nen puoleensa. Totisesti Jumala on heltyvÃ¤inen, armollisin.

119. Te, jotka uskotte, kunnioittakaa Jumalaa ja olkaa totuutta rakastavien seurassa.

120. Ei ole soveliasta Medinan asukkaille ja niille beduiineille, jotka asuvat ympÃ¤ristÃ¶ssÃ¤, jÃ¤Ã¤dÃ¤ pois Jumalan

lÃ¤hettilÃ¤Ã¤n retkeltÃ¤ ja huolehtia enemmÃ¤n omasta kuin HÃ¤nen hengestÃ¤Ã¤n. EivÃ¤t he kÃ¤rsi janoa, eivÃ¤t tuskaa eivÃ¤tkÃ¤ nÃ¤lkÃ¤Ã¤ Jumalan retkellÃ¤; eivÃ¤t he samoa sillÃ¤ tavoin minkÃ¤Ã¤n maan halki, ettÃ¤ se aiheuttaisi murhetta uskottomille, eivÃ¤t he liioin hanki mitÃ¤Ã¤n sotasaalista viholliselta merkitsemÃ¤ttÃ¤ sitÃ¤ itselleen hyvÃ¤ksi teoksi. Totisesti, Jumalan huostassa eivÃ¤t joudu hukkaan niiden ansiot, jotka hyvÃ¤Ã¤ tekevÃ¤t.

121. Ei nÃ¤iden tarvitse kantaa mitÃ¤Ã¤n kuluja, ei suuria eikÃ¤ pieniÃ¤, eikÃ¤ samota yli yhdenkÃ¤Ã¤n tasangon, ilman ettei sitÃ¤ luettaisi heidÃ¤n hyvÃ¤kseen eikÃ¤ Jumala palkitsisi heille sitÃ¤, mitÃ¤ he parastansa ovat tehneet.

122. Ei ole mahdollista kaikkien uskovaisten lÃ¤hteÃ¤ yhdessÃ¤ retkelle; mutta miksipÃ¤ ei osa jokaisesta heimosta lÃ¤htisi liikkeelle, avartuakseen uskossa ja voidakseen kotiuduttuaan varoittaa kansaansa, jotta se olisi valveilla.

123. Te, jotka uskotte, taistelkaa niitÃ¤ uskottomia vastaan, jotka ovat lÃ¤hellÃ¤nne, jotta he kokisivat teidÃ¤n voimanne, ja tietÃ¤kÃ¤Ã¤, ettÃ¤ Jumala on niiden kanssa, jotka hartautta harjoittavat.

124. Kun suura lÃ¤hetetÃ¤Ã¤n ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤, niin jotkut heistÃ¤ sanovat: Â»Kenelle teistÃ¤ se on lisÃ¤nnyt uskoa?Â» MitÃ¤ uskovaisiin tulee, se on todella heidÃ¤n uskoaan enentÃ¤nyt, ja he ovat onnellisia.

125. Mutta niissÃ¤, joiden sydÃ¤miÃ¤ tauti tÃ¤rvelee, se toden totta lisÃ¤Ã¤ saastaisuutta saastaisuuden pÃ¤Ã¤lle, ja he kuolevat ollen yhÃ¤ epÃ¤uskossa.

126. EivÃ¤tkÃ¶ he huomaa, ettÃ¤ heitÃ¤ koetellaan kerran tai kahdesti vuodessa? SittenkÃ¤Ã¤n he eivÃ¤t tee kÃ¤Ã¤ntymystÃ¤ eivÃ¤tkÃ¤ mitÃ¤Ã¤n mieleensÃ¤ paina.

127. Ja kun suura lÃ¤hetetÃ¤Ã¤n ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤, jotkut heistÃ¤ tuijottavat toisiin ja kysyvÃ¤t: Â»Havaitsetteko jonkun katseet pÃ¤Ã¤llÃ¤nne?Â» Sitten he siirtyvÃ¤t muuanne. Jumala on kÃ¤Ã¤ntÃ¤nyt pois heidÃ¤n sydÃ¤mensÃ¤, koska he ovat ihmisiÃ¤, jotka eivÃ¤t ymmÃ¤rrÃ¤.

128. Totisesti, teidÃ¤n luoksenne on tullut lÃ¤hettilÃ¤s omasta keskuudestanne. HÃ¤neen koskee, jos teillÃ¤ on murhetta, hÃ¤n huolehtii teidÃ¤n hyvinvoinnistanne ja hÃ¤n on rakastavainen, armollinen uskovaisia kohtaan.

129. Jos he kÃ¤Ã¤ntyvÃ¤t takaisin, sano silloin: Â»Jumala on minun kaikkeni, ei ole muuta jumaluutta kuin HÃ¤n. HÃ¤neen asetan luottamukseni. HÃ¤n on Suurivaltaisin Herra.Â»